

[Grove]

og på den måde tror vi at det vil være bedre med de få undersøgelser, der skal videreføres. Vi ved jo også, at DSB allerede nu er i gang med en stor undersøgelse af, hvorledes man løser problemerne med Storebæltstrafikken, indtil broen står færdig, og det synes vi de skal have lov til at fortsætte med.

En af grundene til dette forslag kan vel også være, at de radikale, da de ikke er udvalgsberettigede, har sværere ved at følge med i det, der sker i trafikudvalget, end vi andre. Vi føler i hvert fald, at vi får en løbende information fra ministeriet for offentlige arbejder, og vi skal nok presse dem til at komme med resten af den information, som vi har brug for på dette område. Derfor kan vi ikke medvirke.

Med hensyn til det andet forslag kan jeg sige lige så kort som de andre ordførere, at det vel egentlig er fremgået af den debat, vi havde for lidt siden, at det kan vi naturligvis ikke medvirke til. Vi føler, at det bare er for Preben Møller Hansens skyld, kommunisterne har fremsat dette beslutningsforslag.

Langsted (CD):

Der er gået tre måneder, siden de to foreliggende forslag blev fremsat, og der er jo sket ikke mangt og meget, men dog sket noget i mellemtiden.

Nu siger ministeren, at dette med Storebæltbroen ikke er noget, der er udskudt til en fjern og ubestemt fremtid; men det, der ikke er en fjern og ubestemt fremtid, det fastslår ministeren jo er 5 år. Så må vi fastslå, at »fjernt og ubestemt« er noget, der er over 5 år. Talbetegnelser er i det hele taget noget underligt noget. Jeg kan desværre ikke citere, hvorfra jeg har det, men et sted i Bibelen står noget om, at han kom og havde nogle få mand med sig, nemlig 8 – det vil sige, at nogle få er lig med 8.

Så kommer jeg frem til lovforslag nr. L 104 fra det radikale venstre. Der skal vi have en kommission på 22 medlemmer, og det bliver et forskrækkeligt stort antal, og vi tror simpelt hen ikke, at det er noget, der kan arbejde effektivt. Det er, som om dette forslag er kommet frem som en beskæftigelsesforanstaltning til statsbroen Store Bælt, da den endnu eksisterede, og det er igen noget, der er passé. Vi kan ikke deltage i lovforslagets vedtagelse.

Det samme skal jeg sige om beslutningsforslag nr. B 56 fra det kommunistiske parti. Som de forrige ordførere også sagde det, kan vi ikke deltage i vedtagelsen af dette forslag.

Ole Henriksen (SF):

Under den foregående debat om øst-vestforbindelserne er der blevet henvist til, at vi havde meget materiale liggende. Sidst sagde hr. Svend Erik Hovmand, at vi havde en hel del materiale liggende, som egentlig var tilstrækkeligt til, at man kunne – hvad skal man sige? – følge ministerens almindelige tilsagn om, at man vil holde udviklingen under observation. Dette lidt hospitalsagtige udtryk, at man vil holde patienten under observation, er nu ikke noget, vi almindeligvis finder tryghed ved. Vi kan godt tilslutte os det radikale forslag, som prøver at få fast grund under fødderne i planlægningen af øst-vest-trafikken, og ikke bare sådan rent observationsmæssigt holder det under kontrol.

Det er nemlig spørgsmålet, om alle de planer, der ligger, som hver for sig måske er udmærkede, på en eller anden måde kan stykkes sammen til en helhed, så man får dannet sig et ordentligt overblik over, hvordan trafikken skal se ud herhjemme.

Det er godt nok et stort udvalg, der foreslås i det radikale forslag, og vi kunne da godt tilføje forbrugerorganisationer og andre mere direkte repræsentanter for fagbevægelsen i udvalget, men jeg mener, at vi under udvalgsarbejdet må prøve at kigge på, hvem det egentlig er, der skal sidde i det udvalg, for at det kan blive mest effektivt. Der er mange problemer, og der er mange interesser knyttet til dette forslag, og derfor er det uundgåeligt, at et udvalg vil blive af en vis størrelse i starten af problemløsningerne.

Vi kan altså efter vores mening ikke løse problemerne i småportioner med enkelte planer. Vi er interesserede i at få dem stykket sammen og synes, at der er mange fornuftige ting i det radikale forslag, som kan løse disse problemer.

Nu har man jo også været en del inde på spørgsmålet om Storebæltbroen, og jeg kan forudse, at udvalgets arbejde må dele sig i behandlingen af to hovedproblemer fra starten, nemlig ét med og ét uden bro, og det er klart, at det må give virkelig store problemer.